

Børn kan tale

Vi sidder i lægens venteværelse og leger med et tog, min søn på lidt over to år og hans mor. Det har været en uge uden megen søvn, men også en uge, hvor vi har hygget meget og fået leget, læst og tegnet en del. Drengen har haft en virus, og uanset, hvor forfærdeligt det er, siges det, at det er noget de skal igennem. Nu er vi her så, for lige at få tjekket at alt også er i orden.

Endelig bliver det vores tur, vi har ventet længe, men sådan er det jo, og vi har egentlig ikke kedet os. Lægen er rigtig sød og spørger med det samme drengen, om han har det godt. Han ser lidt undrende på hende og siger "ja".. Hun spørger til børnehaven og kammeraterne og nu er isen brudt. Der bliver lyttet på lungerne, set i hals og ører og alt ser heldigvis fint ud.

Drengens opmærksomhed fanges af et myldrebillede på væggen, som lægen bruger til at tale med de små børn om. Hun griber da også chancen med det samme og de taler fint om nogle dyr, et cirkus og meget andet.

Da vi faktisk er færdige siger lægen, "ja, du er sørme god til at snakke". Det er fint og som mor bliver jeg vældig stolt. Da er det, at drengen vælger at sige den længste sætning, han har sagt den dag. "Ja og nu gider jeg ikke snakke med dig mere, vel". Vi morede os selvfølgelig, men den fine udmelding var tankevækkende.

Er det ikke en ny verden, der åbner sig for os forældre, når børnene begynder at tale. Ofte bliver man overrasket over de tanker børnene gør sig omkring deres omgivelser og deres dagligdag. Ting man slet ikke var klar over, at de var bevidste om. Ikke før de sagde et ord eller en sætning, der fortalte det. "Er det hvad der rør sig i mit barn lige nu". Det er en stor ting for både børn og voksne, når talen finder vej.

Et lille hurtigt eksempel. Jeg sad for mange år siden med min datter på to et halvt. Hendes lillebror sov, så det var vigtigt for mig at bruge tiden sammen med hende. Helst skulle det være på en måde der fortalte hende, at hun stadig var dejlig, elsket og at jeg gerne ville være sammen med hende. Jeg sagde for hende det gamle poesivers:

Roser er røde
 Violer er blå
 Jordbær er søde
 Og du ligeså

"Og lillebror" tilføjede hun med det samme. Det glædede mig og varmede mig at hun tænkte sådan, og det overraskede mig.

Af Jette Foldager Stokbro